

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ
Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑΣ ΤΗΣ ΚΥΡΑΣ ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΩΝ
"200 Χρόνια μετά την Επανάσταση"

Αναμφισβήτητα, η Ελλάδα είναι μια χώρα με πλούσια ιστορία. Μια ιστορία που ταξιδεύει και χάνεται στα βάθη των αιώνων.

Οι επιστήμες, οι τέχνες, οι ιδέες, ο πολιτισμός, η Δημοκρατία, σε αυτή την γη γεννήθηκαν κι από εδώ εξαπλώθηκαν σε όλο τον κόσμο και επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό την πορεία του.

Αυτή η μικρή χώρα, στα νότια των Βαλκανίων, πέρασε από πολλές περιπέτειες. Έζησε ξαστεριές, έζησε όμως και μπόρες. Και αυτές δεν ήταν λίγες, ούτε πρόσκαιρες. Κράτησαν πολλά χρόνια η καλύτερα αιώνες.

Πέντε σχεδόν ολόκληρους αιώνες ο βάρβαρος Ασιάτης τη χτυπούσε λυσσαλέα, θέλοντας να την αφανίσει να σβήσει οριστικά το γαλανό της χρώμα, την θρησκεία της, την ελευθερία της, τους ανθρώπους και τον πολιτισμό της.

Αλλά ο Θεός εγγυήθηκε γι' αυτήν την ελευθερία.

Σε αυτά λοιπόν τα δύσκολα χρόνια, της απόγνωσης και του φόβου, ξεπρόβαλαν προσωπικότητες μοναδικές. Ήρωες πραγματικοί που πρωτοστάτησαν στον δίκαιο και αγνό αγώνα, για την ελευθερία της πατρίδας.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Διονύσιος Σολωμός ανακηρύχτηκε εθνικός μας ποιητής, ούτε ότι ο ύμνος του προς την ελευθερία, έγινε ο ιερός ύμνος του έθνους. Όπως πολύ εύστοχα έγραψε ο Κωστής Παλαμάς:

"Ο Σολωμός αφιερών όλως την δύναμιν του αισθήματος και της φαντασίας του εις την θεραπεία της πατριωτικής ποιήσεως, δεν εννοεί να αποχωρήσει τα δύο στοιχεία, Ποίηση και πατρίδα..... δεν εννοεί να υποδουλώση το εν εις το άλλο".

Για τον Διονύσιο Σολωμό Ελευθερία και Ελλάδα ταυτίζονται, η Ελευθερία είναι βγαλμένη από τα κόκαλα των Ελλήνων τα Ιερά, από τις μεγάλες θυσίες και τη μακράιωνη παράδοση του Έθνους.

Αν δεν υπήρχαν αυτοί οι ήρωες, που με την ιερή τους τρέλα, την θυσία και το αίμα τους ανέστησαν την νεκρή Ελλάδα, αυτή η γη σήμερα δεν θα λεγόταν Ελληνική.

Ανάμεσα στις ηρωίδες αυτές προσωπικότητες, θα ξεχωρίσουμε, αυτή τη φορά, μια γυναίκα με απaráμιλλο θάρρος, με γενναία ψυχή που έδωσε τα πάντα απλόχερα στην πατρίδα.

Ναι! Είναι η ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ, η γυναίκα της θάλασσας, η γενναία ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ, η κυρά των Σπετσών.

Ο Εθνικός Ξεσηκωμός βρήκε την ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ *"πεντηκοντούτιδα, ωραία, αρειμάτιον ως αμαζόνα, επιβλητική Καπετάνισσαν, προ της οποίας ο άνανδρος ησχύνετο και ο ανδρείος υπεχώρει"*, όπως τη σκιαγράφησε ο δημοσιογράφος και ιστορικός ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΗΜΩΝ.

Η ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ, κόρη του Υδραίου πλοίαρχου Σταυριανού Πινότση, γεννήθηκε στις 11 Μαΐου 1771, στα βρώμικα πατώματα των φυλακών της Κωνσταντινούπολης, κατά την επίσκεψη της μητέρας της, στον φυλακισμένο και βασανισμένο σύζυγό της.

Εκεί, μέσα στα σκοτεινά κελιά, η μικρή ηρωίδα βαπτίστηκε και πήρε το όνομα ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ.

Ο γενναίος πλοίαρχος δυστυχώς δεν πρόλαβε να δει την κόρη του να μεγαλώνει. Μετά από άγριο βασανισμό, εξαιτίας της συμμετοχής του στον Αγώνα, έπεσε βαριά άρρωστος και μέσα σε λίγες μέρες πέθανε.

Μητέρα και κόρη επιστρέφουν στο νησί τους, στην Ύδρα. Εκεί όμως έρχονται αντιμέτωπες με μια άλλη δοκιμασία. Το σπίτι τους είχε καταληφθεί από τις αδελφές του συζύγου της.

Όλοι της ζητούσαν μεγάλα χρηματικά ποσά, ακόμα και ο ίδιος ο πατέρας της την αρνήθηκε και απέρριψε κάθε αίτημα για βοήθεια.

Έτσι, η πικραμένη μητέρα, με τη μικρή ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ στα χέρια, αναγκάζεται να εγκαταλείψει το νησί και να εγκατασταθεί στις γειτονικές ΣΠΕΤΣΕΣ.

Η μικρή ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ μεγάλωνε. Το γαλανό του Αιγαίου πελάγους και οι ομορφιές του μικρού νησιού της την μάγευαν. Δεν μπορούσε όμως ελεύθερα να απολαμβάνει αυτές τις ομορφιές, διότι η πατρίδα της ήταν σκλαβωμένη. Μέσα της υπήρχε δυνατός πόθος της ελευθερίας. Πότε θα έφθανε η ώρα του μεγάλου ξεσηκωμού.

Όταν μεγάλωσε, έκανε τη δική της οικογένεια. Δύο φορές ήπια το πικρό φαρμάκι της χηρείας. Εννιά παιδιά απέκτησε η ηρωίδα και μόνη της κλήθηκε να τα μεγαλώσει και να τα αναθρέψει, μεταγγίζοντας μέσα στις ψυχές τους, την αγάπη για την πατρίδα.

Σ' ένα λόγο της προς τους Έλληνες προκρίτους είχε πει:

Έχασα τον σύζυγό μου.

Ευλογητός ο Θεός! Ο πρεσβύτερος υιός μου έπεσε με τα όπλα ανά χείρας.

Ευλογητός ο Θεός! Ο δεύτερος υιός μου, δεκατετραετής την ηλικίαν, μάχεται μετά των Ελλήνων και πιθανώς, να εύρη ένδοξον θάνατον.

Ευλογητός ο Θεός! Υπό την σκιά του σταυρού θα ρεύση, επίσης το αίμα μου.

Ευλογητός ο Θεός! Θα νικήσωμεν ή θα παύσωμεν να ζώμεν.

Θα έχωμεν, όμως την παρηγορία ότι δεν αφήσαμε, όπισθεν ημών, δούλους Έλληνας.

Η ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ μαζί με την ΜΥΡΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ, ήταν οι δύο κορυφαίες γυναικείες μορφές της Ελληνικής Επανάστασης.

Ο δεύτερος σύζυγός της, ο Σπετσιώτης караβοκύρης Δημήτριος Μπούμπουλης, από τον οποίο πήρε και το όνομα ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ, σκοτώθηκε σε σύγκρουση με Αλγερινούς πειρατές, μεταξύ Μάλτας και Ισπανίας. Της άφησε μια περιουσία που ξεπερνούσε τα 300.000 τάλληρα.

Όμως, το 1816 οι Οθωμανοί επιχείρησαν να κατάσχουν την περιουσία της, επειδή τα πλοία του συζύγου της μετείχαν υπό ρωσική σημαία στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1806.

Με την μεσολάβηση του Ρώσου πρεσβευτή στην Κωνσταντινούπολη Στρογκανώφ και της μητέρας του Σουλτάνου Βαλιντέ, κατόρθωσε να διασώσει την περιουσία της.

Για τον εαυτό της δεν κράτησε τίποτα. Συγκέντρωσε στο νησί όπλα και πυρομαχικά.

Εφοδίαζε συχνά τους αγωνιστές και τους εμπύχωνε. Ναυπήγησε τρία πλοία. Το πιο ξακουστό ο «Αγαμέμνων», με 18 μεγάλα κανόνια και Καπετάνισσα την ίδια.

Στις 13 Μαρτίου του 1821, Η ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ υψώνει στο μεσαίο ιστό του Αγαμέμνονα την σημαία με τον φοίνικα, το σύμβολο της Αναγέννησης του Έθνους.

Σας ευχαριστώ.

Δημήτριος Μητρόπουλος